

[Undervisningsministeren]

elever med hensyn til andet end deres eget område. Det fremgår jo i øvrigt også klart af bemærkningerne til punkt 11, hvor der bl. a. står, at der lægges vægt på grundigt at orientere lærere om de uddannelser, der ligger uden for deres eget faglige felt. Det er ikke tanken, at lærerne på denne baggrund skal kunne varetage en egentlig undervisning på disse områder, men de skal besidde så meget kendskab til de øvrige fagområder, at de dels kan støtte og vejlede eleverne i valgsituationer o. lign., dels kan bibringe eleverne en forståelse for sammenhænge mellem deres egen uddannelse og andre uddannelser. Det turde dog vist klart fremgå her, hvad forslagets intention var på dette punkt.

Hr. Alfred Hansen spurgte mig, hvad de fornødne initiativer dækker over, om det dækkede over lovgivningsinitiativer eller administrative initiativer. Som vi brugte megen tid på Marienborgmødet for nylig på at diskutere, kan jeg her igen bekræfte, at de fornødne initiativer rummer både lovgivningsinitiativer og administrative initiativer. Jeg gav også tilsagn om på Marienborgmødet, at når det drejede sig om større og væsentligere ting, der gennemførtes administrativt, ville jeg vende tilbage til folketingets uddannelsesudvalg.

Hr. Alfred Hansen bad om en kommentar til punkt 11 i beslutningsforslaget. Det tror jeg han har fået med svaret til hr. Chr. Christensen.

Jeg skal blot til sidst endnu en gang takke for den brede opbakning, der har været bag dette forslag.

Bertel Haarder (V):

For en ordens skyld vil jeg lige minde ministeren om, at der i betænkningens formulering om at undgå dobbeltuddannelser sandelig ligger ganske betydelige sparemuligheder. Det er jeg sikker på vi er enige om, så det vil jeg blot have sagt for en ordens skyld.

Jeg lyttede meget intenst til den ventede hårde kritik fra ordførerne for de to kritiske borgerlige partier, fru Karen Højte Jensen og fru Mimi Jakobsen. Det er nu klart for alle, at der ikke er nogen formuleringer, man kan hænge kritikken op på, men der er nogle fornemmelser af, at vi har en minister, som måske vil lægge nogle andre ting i formuleringerne, end venstre vil, og at vi derfor nu kan

komme ud i en eller anden form for uføre. Det var vist det, der lå i talerne. Jeg forstod ikke nærmere, hvad det er, men lad os tage stilling til det.

Sagen er jo, at ministeren med dette forslag ikke får én eneste ny tilladelse eller ny bemyndigelse, som hun ikke har i forvejen. Derimod får hun en række forpligtelser, forpligtelser, som vi kan holde hende fast på. Det er situationen her. Der er ikke tale om, at hun nu får carte blanche til noget nyt, det har hun haft hele tiden, for undervisningsministeriet er fyldt med store og brede bemyndigelser, som lovgivningsmagten aldrig har blandet sig i. Her går vi ind og giver nogle målsætninger og bindinger, som ikke hidtil har været der. Det er den karakter, som dette forslag har.

Derfor kan man også nemt forklare, hvorfor jeg ved førstebehandlingen kunne sige, at det positive i dette forslag i og for sig var overflødig. Det begrundede jeg med, at ministeren jo bare kunne gøre det uden at spørge folketinget, og det havde jeg ret i. Men ministeren har altså brugt som undskyldning for ikke at gøre noget ved det, at hun ville have en beslutning fra folketingets side først. Vel, når ministeren bruger det som begrundelse, må vi fjerne den begrundelse, og derfor er det nu blevet sådan, som jeg sagde i mit første indlæg: nu har ministeren ikke længere nogen undskyldning for ikke at gå i gang med at løse de problemer.

Så sagde fru Karen Højte Jensen, at hun mente, vi hermed gav mesterlæren dødsstødet. Det står minsandten ingen steder; hvis man endelig vil, kan man sige, at man cementerer mesterlæren, for det står i betænkningen, at der skal fremskaffes flere lærepladser sammen med flere praktikpladser.

Videre siger fru Karen Højte Jensen, at formuleringen i punkt 6 kan tolkes sådan, at man ikke længere kan have mesterlære, for der er jo ikke disse almene fag. Nej, men det er jo derfor, der står »bør så vidt muligt«. I formuleringerne ligger der netop det, at en af de måder, hvorpå man kan opfylde de krav, der stilles op, er, at man gør, som man har gjort med teknikum, hvor der er en videreuddannelsesmulighed oven på en mesterlæreuddannelse. Man kan ikke ligefrem opstille mesterlæren som et forbillede i så henseende; der er ikke tale om, at man på nogen måde afskaffer mesterlæren hermed.